

Bruxelles, 19.11.2019
COM(2019) 607 final

2019/0269 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în Consiliul ministerial al Comunității Energiei și în Grupul permanent la nivel înalt al Comunității Energiei (Chișinău, 12 și 13 decembrie 2019)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei și în Grupul permanent la nivel înalt (denumit în continuare „PHLG”) ale Comunității Energiei în legătură cu o serie de acte pe care aceste două organisme intenționează să le adopte la 12 și 13 decembrie 2019. Aceasta include, de asemenea, punctele de pe ordinea de zi a acestor două organisme care nu intră în domeniul de aplicare al articolului 218 alineatul (9) din TFUE, însă necesită o aprobare politică din partea Consiliului.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Tratatul de instituire a Comunității Energiei

Tratatul de instituire a Comunității Energiei (denumit în continuare „TCE”) vizează crearea unui cadru stabil de reglementare și de piață și un spațiu unic de reglementare pentru schimburile de energie de rețea prin punerea în aplicare, în părțile la tratat din afara UE, a unor elemente convenite de comun acord ale acquis-ului UE din domeniul energiei. Acordul a intrat în vigoare la 1 iulie 2006. Uniunea Europeană este parte la TCE¹. TCE se referă la părțile terțe ca fiind „părți contractante”.

2.2. Consiliul ministerial și PHLG ale Comunității Energiei

Consiliul ministerial asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite în TCE. Acesta oferă orientări politice generale, ia măsuri și adoptă acte procedurale. Fiecare parte dispune de un vot, iar Consiliul ministerial hotărăște aplicând reguli de vot diferite, în funcție de subiect. UE este una dintre cele nouă părți și dispune de un vot, care depinde, de asemenea, de subiectul aflat în discuție.

Votul în unanimitate se aplică în cazul actelor legislative avute în vedere enumerate mai jos la punctele 1 și 3 din secțiunea 2.3. și la articolele 73 și 74 din TCE în coroborare cu articolul 88, respectiv cu articolul 92 alineatul (1) din TCE].

O majoritate de două treimi se aplică celorlalte elemente avute în vedere enumerate mai jos la punctele 2 și 3 din secțiunea 2.4 (articolul 83 TCE, articolul 87 TCE).

Votul cu majoritate simplă se aplică în cazul actelor avute în vedere enumerate mai jos la punctul 2 din secțiunea 2.3. [articolul 91 alineatul (1) litera (a) din TCE].

În fine, în ceea ce privește actul legislativ avut în vedere menționat mai jos la punctul 4 din secțiunea 2.3, precum și celălalt element de la punctul 1 din secțiunea 2.4., Consiliul ministerial sau PHLG votează cu majoritate de voturi exprimate, însă, în acest caz, UE nu are drept de vot (articolele 80 și 81 din TCE).

PHLG este un important organism subsidiar al Consiliului ministerial. Acesta poate, printre altele, să adopte măsuri, în cazul în care este împuternicit de Consiliul ministerial în acest sens. UE este reprezentată în PHLG și dispune de un vot.

Articolul 47 din TCE prevede că: „Consiliul ministerial asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite în Tratat. Acesta: [...] (b) ia măsuri [...]”

¹ JO L 198, 20.7.2006, p. 15.

Decizia D/2011/02/MC-EnC a Consiliului ministerial al Comunității Energiei, care adoptă așa-numitul „al treilea pachet privind energia”², prevede la articolele 27 și 28 că (i) Comunitatea Energiei se străduiește să aplice codurile de rețea și liniile directoare adoptate de Comisia Europeană în temeiul celui de-al treilea pachet privind energia și că (ii) codurile de rețea și orientările sunt adoptate de grupul permanent la nivel înalt.

2.3. Actele legislative ale Consiliului ministerial și ale PHLG avute în vedere

Consiliul ministerial, la 13 decembrie 2019, și PHLG, la 12 decembrie 2019, vor adopta fiecare mai multe acte.

Prezenta propunere de decizie în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE vizează poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu privire la următoarele acte ale **Consiliului ministerial** avute în vedere:

- (1) Decizia de adoptare a bugetului Comunității Energiei și contribuțiile financiare pentru perioada 2020-2021;
- (2) Decizii în temeiul articolului 91 alineatul (1) din Tratatul CE de constatare a existenței unei încălcări a TCE în următoarele cauze:
 - (a) Decizia 2019/.../Mc-EnC privind nerespectarea de către Serbia a Tratatului de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-10/17
 - (b) Decizia 2019/.../Mc-EnC privind nerespectarea de către Serbia a Tratatului de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-13/17
 - (c) Decizia 2019/.../Mc-EnC privind nerespectarea de către Kosovo*³ a Tratatului de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-6/18
- (3) Decizii în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul CE:
 - (a) Decizia privind instituirea și prelungirea măsurilor privind Bosnia și Herțegovina în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauzele ECS-8/11 S, ECS-2/13 și ECS-6/16
 - (b) Decizia privind instituirea și prelungirea măsurilor privind Republica Serbia în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauzele ECS-3/08 și ECS-9/13.

Prezenta propunere de decizie în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE vizează poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu privire la următoarele acte ale **PHLG** avute în vedere:

- (4) Decizia Grupului permanent la nivel înalt al Comunității Energiei privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 312/2014 de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz.

Scopul actelor Consiliului ministerial și ale PHLG avute în vedere (denumite în continuare în ansamblu „actele avute în vedere”) este de a facilita realizarea obiectivelor TCE și funcționarea Secretariatului de la Viena al Comunității Energiei (SCE), care, printre altele, oferă sprijin administrativ Consiliului ministerial.

² Directiva 2009/72/CE, Directiva 2009/73/CE, Regulamentul (CE) nr. 714/2009 și Regulamentul (CE) nr. 715/2009.

³ *Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo

2.4. Alte puncte de pe ordinea de zi

Din motive de exhaustivitate, se remarcă faptul că, pe lângă actele avute în vedere, pe ordinea de zi a reuniunilor Consiliului ministerial și ale PHLG vor figura o serie de puncte suplimentare. Cu privire la aceste elemente, Comisia intenționează să exprime următoarele poziții în numele Uniunii, așa cum se reflectă și în anexa 3 la prezenta propunere:

1. Orientările generale de politică din 2019 privind obiectivele pentru 2030 și neutralitatea climatică pentru Comunitatea Energiei și părțile contractante la aceasta

Printre principalele obiective ale TCE se numără crearea unei piețe energetice paneuropene integrate și durabile, bazată pe un cadru stabil de reglementare și de piață, atrăgând investiții care sunt necesare pentru dezvoltarea economică și stabilitatea socială, îmbunătățind situația mediului și promovând utilizarea energiei din surse regenerabile. Întrucât sectorul energetic este unul dintre principalii factori care contribuie la emisiile de gaze cu efect de seră și având în vedere legăturile puternice dintre politica energetică și climă, este important să se consolideze cadrul de politici privind eficiența energetică, energia din surse regenerabile și emisiile de gaze cu efect de seră în Comunitatea Energiei.

Consiliul ministerial al Comunității Energiei a adoptat Recomandarea 2016/02/MC-EnC privind pregătirea pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și Recomandarea 2018/01/MC-EnC privind pregătirea pentru dezvoltarea planurilor energetice și climatice naționale integrate de către părțile contractante la Comunitatea Energiei.

Directiva din 2009 privind energia din surse regenerabile și cea din 2012 privind eficiența energetică au fost adoptate și au devenit parte a ordinii juridice a Comunității Energiei prin deciziile Consiliului ministerial, incluzând un obiectiv pentru 2020 privind Comunitatea Energiei în ansamblu pentru eficiența energetică (exprimată atât în consumul de energie primară, cât și în consumul final de energie), precum și obiectivele specifice pentru 2020 ale fiecărei părți contractante în ceea ce privește energia din surse regenerabile.

În noiembrie 2018, Consiliul ministerial a adoptat orientările generale de politică privind obiectivele pentru 2030 ale părților contractante la Comunitatea Energiei. Orientările au reprezentat consensul politic în ceea ce privește stabilirea a trei obiective distincte privind energia și clima pentru 2030: un obiectiv privind eficiența energetică, un obiectiv privind contribuția surselor regenerabile de energie și un obiectiv de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Aceste obiective trebuie să fie în concordanță cu obiectivele UE pentru 2030, să reprezinte un nivel echivalent de ambiție în rândul părților contractante și să țină seama de diferențele socio-economice relevante, de evoluțiile tehnologice și de Acordul de la Paris privind schimbările climatice.

Acordurile politice ale Consiliului Uniunii Europene și ale Parlamentului European din 2018 și de la începutul anului 2019 au permis ca toate normele introduse de pachetul „Energie curată pentru toți europenii” să intre în vigoare în iunie 2019. Cele trei obiective în materie de energie și climă pentru 2030, și anume reducerea cu cel puțin 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră față de 1990, o eficiență energetică de

cel puțin 32,5 % și o pondere de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile sunt acum consacrate pe deplin în legislația UE.

În urma adoptării Recomandării 2018/01/MC-EnC și având în vedere obligațiile părților contractante în procesul de aderare la UE și angajamentele acestora în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și al Acordului de la Paris, împreună cu contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) ale acestora, la 13 decembrie 2019, Consiliul ministerial al Comunității Energiei va continua discuția cu privire la obiectivele pentru 2030 privind eficiența energetică, sursele regenerabile de energie și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, obiective care sunt la fel de ambițioase în comparație cu obiectivele pentru 2030 din Uniunea Europeană.

Proiectul de orientări generale de politică din 2019 privind obiectivele pentru 2030 și neutralitatea climatică pentru Comunitatea Energiei și părțile contractante ale acesteia va reprezenta consensul politic la care s-a ajuns în cadrul Consiliului ministerial și va oferi orientări politice cu privire la stabilirea acestora.

În numele Uniunii Europene, Comisia intenționează să sprijine adoptarea proiectului de orientări generale de politică în 2019. Comisia poate decide, în urma observațiilor părților contractante la Comunitatea Energiei, înainte de Consiliul ministerial sau în cadrul acestuia, cu privire la unele modificări minore la proiectul de orientări generale de politică din 2019, fără a fi necesară o altă decizie a Consiliului.

2. Raportul anual privind activitățile Comunității Energiei pentru perioada 2018-2019

În numele Uniunii Europene, Comisia intenționează să sprijine adoptarea raportului anual pentru perioada 2018-2019.

3. Descărcarea de gestiune a directorului pentru exercițiul 2018 pe baza raportului de audit pentru exercițiul încheiat la 31 decembrie 2018, declarația de asigurare a auditorilor și raportul Comitetului bugetar

În numele Uniunii Europene, Comisia intenționează să sprijine adoptarea descărcării de gestiune a directorului pentru 2018.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

3.1. Acte ale Consiliului ministerial avute în vedere

3.1.1. *Decizia de adoptare a bugetului Comunității Energiei pentru perioada 2020-2021 și contribuțiile părților la buget*

Actul procedural propus al Consiliului ministerial prevede un buget total de 4 812 073 EUR, pentru fiecare dintre anii 2020 și 2021. Acest nivel a fost, de asemenea, stabilit pentru anul 2019. Prin urmare, nu va exista o creștere în comparație cu 2019.

În cadrul bugetului general sunt prevăzute majorări în anumite domenii, cum ar fi ajustările salariale pentru personal legate de inflație (2 % în plus pentru 2020 și, respectiv, 2021), crearea a două noi posturi permanente (unul pentru un nou expert pentru pachetul privind energia curată și altul pentru un nou expert de mediu) și creșterea cheltuielilor pentru chiria birourilor. Aceste majorări vor fi finanțate prin redistribuirea altor alocări bugetare și a economiilor. În plus, Comunitatea Energiei

se va concentra mai mult pe sarcinile sale principale, astfel cum sunt definite în cadrul juridic al Comunității Energiei.

94,78 % din bugetul total va fi plătit de către Uniunea Europeană, iar restul de către părțile la Tratatul de instituire a Comunității Energiei care nu sunt membre ale UE.

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial trebuie să fie cea de aprobare a deciziei de adoptare a bugetului Comunității Energiei pentru perioada 2020-2021 și a contribuțiilor financiare ale părților la buget.

3.1.2. *Decizii în temeiul articolului 91 alineatul (1) din Tratatul CE de constatare a existenței unei încălcări a TCE în următoarele cauze:*

Procedurile de soluționare a litigiilor sunt prevăzute la titlul III, capitolul 1 și la titlul IV, capitolul 1 din Regulamentul de procedură privind soluționarea litigiilor în temeiul Tratatului⁴.

(a) Decizia 2019/.../Mc-EnC privind nerespectarea de către Serbia a Tratatului de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-10/17

Separarea OTS constituie unul dintre conceptele-cheie prevăzute în cel de-al treilea pachet privind energia. Aceasta necesită separarea efectivă a activităților de transport de energie de interesele legate de producție și aprovizionare. În cazul certificării unui OTS care este controlat de o persoană sau de persoane dintr-una sau mai multe țări terțe, se aplică articolul 11 din Directiva privind gazele naturale⁵. Articolul 10 din Directiva privind gazele naturale prevede că, înainte ca să fie aprobată și desemnată ca OTS, o întreprindere trebuie să fie certificată. Pentru a fi certificată, întreprinderea trebuie să respecte cerințele privind separarea din cel de-al treilea pachet privind energia, și anume articolul 9 din Directiva privind gazele naturale.

Directiva privind gazele naturale, precum și Regulamentul privind gazele naturale⁶, au fost incluse în acquis-ul Comunității Energiei prin Decizia Consiliului ministerial 2011/02/MC-EnC din 6 octombrie 2011.

SCE a constatat, cu titlu preliminar, că prin acordarea unei certificări pentru Yugorosgaz-Transport conform modelului ISO, Republica Serbia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10, al articolului 14 alineatul (2) litera (a), al articolului 14 alineatul (2) litera (a), al articolului alineatul litera (b), al articolului 14 alineatul (2) litera (d), al articolului 15 și al articolului 11 din Directiva 2009/73/CE, precum și al articolului 24 din Regulamentul nr. 715/2009, astfel cum a fost încorporat în Comunitatea Energiei. Prin urmare, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată.

Având în vedere faptele și argumentele prezentate în avizul motivat, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial trebuie să

⁴ Actul procedural 2008/01/MC-EnC privind Regulamentul de procedură pentru soluționarea litigiilor în temeiul tratatului, astfel cum a fost modificat prin Actul procedural nr. 2015/04/MC-EnC din 16 octombrie 2015 de modificare a Actului procedural nr. 2008/01/MC-EnC din 27 iunie 2008 privind Regulamentul de procedură pentru soluționarea litigiilor în temeiul tratatului.

⁵ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE.

⁶ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005,

fie cea de aprobare a deciziei prin care se stabilește existența unei încălcări în cauza ECS-10/17.

- (b) Decizia 2019/.../Mc-EnC privind nerespectarea de către Serbia a Tratatului de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-13/17

Conform hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene, accesul terților la sistemele de transport constituie „una dintre măsurile esențiale”⁷ pe care părțile contractante trebuie să le pună în aplicare pentru a-și îndeplini angajamentele asumate în temeiul TCE. În conformitate cu articolul 32 alineatul (1) din Directiva privind gazele naturale, părțile contractante trebuie să asigure punerea în aplicare a unui sistem de acces al terților la sistemul de transport al gazelor naturale pentru toți utilizatorii sistemului și aplicarea acestuia în mod obiectiv și nediscriminatoriu, pe baza tarifelor publicate. Articolul 16 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind gazele naturale impune operatorului sistemului de transport obligația de a pune la dispoziția participanților de pe piață capacitatea maximă în toate punctele relevante, luând în considerare integritatea sistemului și exploatarea eficientă a rețelei, precum și de a pune în aplicare și de a publica mecanisme de alocare a capacității nediscriminatorii și transparente. În temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul privind gazele naturale, coroborat cu punctul 3.2 alineatul (1) litera (a) din anexa I la acesta, punctele relevante includ toate punctele de intrare și de ieșire către și dinspre rețeaua de transport al gazelor naturale operată de OTS. Obligațiile legate de accesul terților la sistemul de transport al gazelor naturale care decurg din acquis-ul Comunității Energiei au fost transpuse în legislația națională a Serbiei prin legea energiei și trebuie să fie puse în aplicare de către OTS în conformitate cu normele.

SCE consideră că Srbijagas, și anume întreprinderea care acționează în prezent ca OTS pentru gaze naturale în Republica Serbia și se ocupă de toate punctele de intrare și de ieșire din sistemul sârb de transport al gazelor naturale, nu a reușit să pună în aplicare aceste obligații prin excluderea în continuare, în mod unilateral, a capacităților transfrontaliere de transport al gazelor naturale la punctul de intrare Horgoš de la procedurile deschise de alocare a capacităților și, prin urmare, prin neasigurarea accesului terților la punctul de intrare respectiv. Acesta constată, de asemenea, faptul că autoritățile sârbe competente nu au reușit să impună aplicarea obligațiilor respective.

Cu titlu preliminar, SCE a constatat că, din cauza excluderii nejustificate de către Srbijagas a punctului de intrare Horgoš de la accesul nerestricționat și nediscriminatoriu al terților și de la procedurile de alocare a capacității deschise, Republica Serbia încalcă articolul 32 din Directiva 2009/73/CE și articolul 16 din Regulamentul (CE) 715/2009 și, prin urmare, nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 6, 10 și 11 din Tratatul de instituire a Comunității Energiei. Prin urmare, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată.

Având în vedere faptele și argumentele prezentate în avizul motivat, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial trebuie să fie cea de aprobare a deciziei prin care se stabilește existența unei încălcări în cauza ECS-13/17.

⁷

Hotărârea din 22 mai 2008 în cauza C-439/06, citiworks AG, ECLI:EU:C:2008:298, punctul 44; hotărârea din 9 octombrie 2008, Sabatauskas and Others, C-239/07, ECLI:EU:C:2008:551, punctul 33; hotărârea din 29 septembrie 2016, Essent Belgium NV, C-492/14, ECLI:EU:C:2016:732, punctul 76.

Cu toate acestea, această aprobare ar trebui să fie acordată cu condiția ca justificarea din cererea motivată să fie modificată prin eliminarea criteriului *obiter dictum* de la punctul (71), care se referă la un posibil abuz de poziție dominantă. Acest *obiter dictum* nu este relevant pentru stabilirea existenței unei încălcări în cazul de față și riscă să creeze insecuritate juridică.

- (c) Decizia 2019/.../Mc-EnC privind nerespectarea de către Kosovo* a Tratatului de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-6/18

În conformitate cu articolul 16 punctul (iii) din TCE, Directiva 2001/80/CE⁸, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2013/05/MC-EnC a Consiliului ministerial al Comunității Energiei din 24 octombrie 2013 și prin Decizia 2015/07/MC-EnC a Consiliului ministerial al Comunității Energiei din 16 octombrie 2015 de modificare a Deciziei 2013/05/MC-EnC, face parte din acquis-ul comunitar al Comunității Energiei în domeniul mediului.

În conformitate cu articolul 16 litera (v) din TCE, capitolul III, anexa V și articolul 72 alineatul (3) și alineatul (4) din Directiva 2010/75/UE⁹, astfel cum au fost modificate prin Decizia 2013/06/MC-EnC a Consiliului ministerial al Comunității Energiei din 24 octombrie 2013, fac parte, de asemenea, din acquis-ul comunitar din domeniul mediului.

Articolul 12 din tratat impune fiecărei părți contractante „să pună în aplicare acquis-ul comunitar din domeniul mediului, în conformitate cu calendarul de implementare a măsurilor prevăzute în anexa II.”

SCE consideră că Kosovo* nu și-a îndeplinit obligațiile legate de transpunerea și punerea în aplicare a dispozițiilor Directivei 2001/80/CE (pentru instalațiile existente) și ale Directivei 2010/75/UE (pentru instalațiile noi) în legislația națională și punerea în aplicare a acestora. Ca urmare a acestei neconformități, valorile limită de emisie din autorizațiile respective pentru cele cinci instalații de ardere de dimensiuni mari existente în Kosovo* (trei în „Kosovo A” și două în complexul de instalații „Kosovo B”) depășesc, de asemenea, valorile limită stabilite prin Directiva 2001/80/CE. În plus, Kosovo* intenționează să construiască o nouă centrală termică („Kosova e Re”), cu o putere electrică netă de 450 MW. În conformitate cu legislația comunitară aplicabilă în domeniul energiei, această instalație se încadrează în categoria „instalații noi”, în conformitate cu Directiva 2010/75/UE, iar valorile limită ale emisiilor trebuie stabilite în conformitate cu valorile limită de emisie din anexa V partea 2 din aceeași directivă. Cu toate acestea, în absența unei legislații naționale care să transpună în legislația națională cerințele Directivei 2010/75/UE pentru instalații noi, valorile limită de emisie ale noii centrale termice planificate nu pot fi stabilite în conformitate cu legislația comunitară privind energia.

Cadrul legal aplicabil în prezent în Kosovo*, și anume Legea IPPC și instrucțiunea administrativă, conform SCE, nu asigură respectarea unei serii de dispoziții ale Directivei 2001/80/CE prin stabilirea unor valori limită de emisie incorecte sau a altor parametri pentru anumiți poluanți în una sau mai multe categorii de instalații care intră în domeniul de aplicare al directivei.

⁸ Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari.

⁹ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării).

În ceea ce privește instalațiile noi, potrivit SCE, Kosovo* nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din Decizia 2013/06/MC-EnC coroborat cu articolul 30 alineatul (3) și partea 2 din anexa V la Directiva 2010/75/UE prin faptul că nu adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma capitolului III și anexei V la Directiva 2010/75/UE, și anume prin faptul că nu adoptă dispoziții privind limitarea emisiilor în aer de la noile instalații de ardere de dimensiuni mari sau, în orice caz, prin necomunicarea textelor acestora către SCE.

SCE a constatat, cu titlu preliminar, că, prin netranspunerea în legislația națională și prin faptul că nu a pus în aplicare dispozițiile articolului 4 alineatul (1) și ale articolului 4 alineatul (3), nici partea A din anexele III, IV, V, VI și VII la Directiva 2001/80/CE și articolul 30 alineatul (3), nici partea 2 din anexa V la Directiva 2010/75/UE, Kosovo * nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Energiei, în special al articolelor 12 și 16. Prin urmare, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată.

Având în vedere faptele și argumentele prezentate în avizul motivat, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial trebuie să fie cea de aprobare a deciziei prin care se stabilește existența unei încălcări în cauza ECS-6/18.

3.1.3. *Decizii în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul CE:*

- (a) Decizia privind instituirea și prelungirea măsurilor privind Bosnia și Herțegovina în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauzele ECS-8/11, ECS-6/16 și ECS-2/13
 - (i) Prolungirea măsurilor impuse Bosniei și Herțegovinei în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-8/11

La 16 octombrie 2015, Consiliul ministerial a adoptat Decizia 2015/10/MC-EnC prin care se declară că Bosnia și Herțegovina nu a pus în aplicare deciziile Consiliului ministerial 2013/04/MC-EnC și 2014/04/MC-EnC în cauza ECS-8/11 (legată de nerespectarea de către Bosnia și Herțegovina a celui de-al treilea pachet privind energia) și, astfel, nu a remediat încălcările grave și persistente identificate în deciziile respective. Consiliul ministerial a adoptat următoarele măsuri în temeiul articolului 92 din TCE:

- S-a suspendat dreptul Bosniei și Herțegovinei de a participa la votul pentru măsurile și actele procedurale adoptate în temeiul capitolului VI din titlul V din tratat;
- Secretariatului i s-a solicitat să suspende aplicarea normelor sale de rambursare către reprezentanții Bosniei și Herțegovinei pentru toate reuniunile organizate de Comunitatea Energiei.
- Efectul măsurilor în temeiul articolului 92 a fost limitat la un an. Pe baza unui raport elaborat de către SCE, Consiliul ministerial a revizuit eficacitatea și necesitatea menținerii acestor măsuri în cadrul următoarei sale reuniuni din 2016.

Întrucât Bosnia și Herțegovina nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2016/02/MC-EnC, la 12 septembrie 2018 SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată în temeiul articolului 92 din tratat. La

29 noiembrie 2018, Consiliul ministerial a adoptat Decizia 2018/17/MC-EnC cu privire la extinderea măsurilor impuse Bosniei și Herțegovinei, prin care se declară că Bosnia și Herțegovina nu a pus în aplicare deciziile Consiliului ministerial 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC și 2016/16/MC-EnC și, astfel, nu a remediat încălcările grave și persistente identificate în deciziile respective. Consiliul ministerial a adoptat următoarele măsuri în temeiul articolului 92 din TCE:

- Durata măsurilor prevăzute la articolul 92 impuse la articolul 2 alineatul (2) din Decizia 2015/10/MC-EnC și la articolul 3 alineatul (1) din Decizia 2016/16/MC-EnC se prelungește cu un an dacă, în termen de șase luni de la prezenta decizie, nu se remediază încălcările menționate la articolul 1 din prezenta decizie.
- În plus, dreptul Bosniei și Herțegovinei de a participa la voturile pentru măsurile adoptate în temeiul titlului II din tratat cu privire la adoptarea noului acquis în sectorul gazelor de către toate instituțiile Comunității Energiei, precum și dreptul de a participa la voturile pentru măsurile prevăzute la articolul 91 din tratat vor fi suspendate.
- Pe baza unui raport elaborat de către Secretariat, Consiliul ministerial va revizui eficacitatea și necesitatea menținerii acestor măsuri în cadrul următoarei sale reuniuni din a doua jumătate a anului 2019.
- Secretariatul este invitat să monitorizeze conformitatea măsurilor adoptate de Bosnia și Herțegovina cu acquis-ul comunitar.

Întrucât Bosnia și Herțegovina nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2018/17/MC-EnC, la 8 octombrie 2019, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată în temeiul articolului 92 din tratat. În cererea sa motivată, SCE a solicitat Consiliului ministerial să declare că:

- Bosnia și Herțegovina nu a reușit să pună în aplicare Deciziile Consiliului ministerial 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC, 2016/16/MC-EnC și 2018/17/MC-EnC și, prin urmare, să remedieze încălcările grave și persistente identificate în aceste decizii.
- Durata măsurilor prevăzute la articolul 92 impuse la articolul 2 alineatul (2) din Decizia 2015/10/MC-EnC, la articolul 3 alineatul (1) din Decizia 2016/16/MC-EnC și la articolul 2 din Decizia 2018/17/MC-EnC se prelungește cu un an după adoptarea măsurilor în cadrul reuniunii Consiliului ministerial din a doua jumătate a anului 2020.
- În plus, dreptul Bosniei și Herțegovinei de a participa la voturile pentru deciziile prevăzute la articolul 91 și 92 din tratat este suspendat.
- Pe baza unui raport elaborat de către SCE, Consiliul ministerial va revizui eficacitatea și necesitatea menținerii acestor măsuri în cadrul următoarei sale reuniuni din a doua jumătate a anului 2020.

Având în vedere persistența și importanța încălcărilor identificate, măsurile propuse sunt adecvate și proporționale. Așadar, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei ar trebui să fie aprobarea proiectului de decizie.

- (ii) Impunerea de măsuri Bosniei și Herțegovinei în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-2/13

La 14 octombrie 2016, Consiliul ministerial a adoptat Decizia 2016/03/MC-EnC în cauza ECS-02/13 de stabilire a unei încălcări a legislației comunitare în domeniul energiei prin faptul că a declarat că Bosnia și Herțegovina, pentru că nu a asigurat faptul că nu se utilizează pe întregul său teritoriu păcură grea dacă are un conținut de sulf care depășește 1,00 % din masă și pentru că nu a asigurat faptul că motorina nu este utilizată pe întregul său teritoriu dacă are un conținut de sulf care depășește 0,1 % ca masă, nu a respectat dispozițiile articolului 3 alineatul (1) și ale articolului 4 alineatul (1) din Directiva 1999/32/CE, coroborat cu articolul 16 din tratat.

Întrucât Bosnia și Herțegovina nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2016/03/MC-EnC, la 12 septembrie 2018, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată inițiind cauza ECS-2/13 S în temeiul articolului 92 din tratat.

Consiliul ministerial, prin Decizia 2018/13/MC-EnC din 29 noiembrie 2018, a constatat o încălcare gravă și persistentă a legislației Comunității Energiei, declarând că nerespectarea de către Bosnia și Herțegovina a Deciziei 2016/03/MC-EnC a Consiliului ministerial și, prin urmare, nerespectarea rectificării încălcărilor identificate în prezenta decizie constituie o încălcare gravă și persistentă, în sensul articolului 92 alineatul (1) din tratat, dar a amânat adoptarea de măsuri în temeiul articolului 92 din tratat pentru 2019. În același timp, Consiliul ministerial a decis că Bosnia și Herțegovina trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a remedia încălcările identificate în Decizia 2016/03/MC-EnC a Consiliului ministerial în cooperare cu Secretariatul și să raporteze Consiliului ministerial în 2019 cu privire la măsurile de punere în aplicare adoptate. În plus, SCE a fost invitat să solicite măsuri în temeiul articolului 92 din tratat în 2019, dacă Bosnia și Herțegovina nu a reușit să pună în aplicare Decizia 2016/03/MC-EnC a Consiliului ministerial până la 1 iulie 2019.

Întrucât Bosnia și Herțegovina nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2018/13/MC-EnC, iar situația în ceea ce privește conformitatea cu Directiva 1999/32/CE a legislației naționale a Bosniei și Herțegovinei a continuat să încalce acquis-ul Comunității Energiei, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere de măsuri în temeiul articolului 92 din tratat cu data de 8 octombrie 2019. În cererea sa motivată, SCE a solicitat Consiliului ministerial să declare că:

- Bosnia și Herțegovina nu a reușit să pună în aplicare Deciziile Consiliului ministerial 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC, 2016/16/MC-EnC și 2018/17/MC-EnC și, prin urmare, să remedieze încălcările grave și persistente identificate în aceste decizii.
- Durata măsurilor prevăzute la articolul 92 impuse la articolul 2 alineatul (2) din Decizia 2015/10/MC-EnC, la articolul 3 alineatul (1) din Decizia 2016/16/MC-EnC și la articolul 2 din Decizia 2018/17/MC-EnC se prelungește cu un an după adoptarea măsurilor în cadrul reuniunii Consiliului ministerial din a doua jumătate a anului 2020.
- În plus, dreptul Bosniei și Herțegovinei de a participa la voturile pentru deciziile prevăzute la articolul 91 și 92 din tratat este suspendat.

- Pe baza unui raport elaborat de către SCE, Consiliul ministerial va revizui eficacitatea și necesitatea menținerii acestor măsuri în cadrul următoarei sale reuniuni din a doua jumătate a anului 2020.

Așadar, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei trebuie să fie aprobarea proiectului de decizie.

- (iii) Impunerea de măsuri Bosniei și Herțegovinei în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-6/16

La 14 octombrie 2016, Consiliul ministerial a adoptat Decizia 2016/07/MC-EnC în cauza ECS-06/16 de stabilire a unei încălcări a legislației comunitare în domeniul energiei, declarând că Bosnia și Herțegovina, prin neadoptarea și neaplicarea, până la 1 ianuarie 2015, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2009/72/CE, Directivei 2009/73/CE, Regulamentului (CE) nr. 714/2009 și Regulamentului (CE) nr. 715/2009, în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizia ministerială nr. 2011/02/MC-EnC și prin faptul că nu a notificat imediat aceste măsuri către SCE, nu a respectat articolele 6 și 89 din tratat, precum și articolul 3 alineatul (1) și alineatul (2) din Decizia 2011/02/MC-EnC a Consiliului ministerial.

Întrucât Bosnia și Herțegovina nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2016/07/MC-EnC, la 12 septembrie 2018, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată, deschizând cauza ECS-6/16 S în temeiul articolului 92 din tratat.

Consiliul ministerial, prin Decizia 2018/16/MC-EnC din 29 noiembrie 2018, a constatat o încălcare gravă și persistentă a legislației Comunității Energiei, declarând că nerespectarea de către Bosnia și Herțegovina a Deciziei 2016/07/MC-EnC a Consiliului ministerial și, prin urmare, nerespectarea rectificării încălcărilor identificate în prezenta decizie constituie o încălcare gravă și persistentă, în sensul articolului 92 alineatul (1) din tratat, dar a amânat adoptarea de măsuri în temeiul articolului 92 din tratat pentru 2019. În același timp, Consiliul ministerial a decis că Bosnia și Herțegovina trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a remedia încălcările identificate în Decizia 2016/07/MC-EnC a Consiliului ministerial în cooperare cu Secretariatul și să raporteze Consiliului ministerial în 2019 cu privire la măsurile de punere în aplicare adoptate. În plus, SCE a fost invitat să solicite măsuri în temeiul articolului 92 din tratat în 2019, dacă Bosnia și Herțegovina nu a reușit să pună în aplicare Decizia 2016/07/MC-EnC a Consiliului ministerial până la 1 iulie 2019.

Întrucât Bosnia și Herțegovina nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2018/16/MC-EnC, iar situația în ceea ce privește conformitatea Bosniei și Herțegovinei cu obligațiile sus-menționate continuă să constituie o încălcare a acquis-ului Comunității Energiei, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere de măsuri în temeiul articolului 92 din tratat cu data de 8 octombrie 2019. În cererea sa motivată, SCE a solicitat Consiliului ministerial să declare că:

- Bosnia și Herțegovina nu a reușit să pună în aplicare Deciziile Consiliului ministerial 2013/04/MC-EnC, 2014/04/MC-EnC, 2015/10/MC-EnC, 2016/16/MC-EnC și 2018/17/MC-EnC și, prin urmare, să remedieze încălcările grave și persistente identificate în aceste decizii.

- Durata măsurilor prevăzute la articolul 92 impuse la articolul 2 alineatul (2) din Decizia 2015/10/MC-EnC, la articolul 3 alineatul (1) din Decizia 2016/16/MC-EnC și la articolul 2 din Decizia 2018/17/MC-EnC se prelungește cu un an după adoptarea măsurilor în cadrul reuniunii Consiliului ministerial din a doua jumătate a anului 2020.
- În plus, dreptul Bosniei și Herțegovinei de a participa la voturile pentru deciziile prevăzute la articolul 91 și 92 din tratat este suspendat.
- Pe baza unui raport elaborat de către SCE, Consiliul ministerial va revizui eficacitatea și necesitatea menținerii acestor măsuri în cadrul următoarei sale reuniuni din a doua jumătate a anului 2020.

Așadar, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei trebuie să fie aprobarea proiectului de decizie.

(b) Decizia privind instituirea și prelungirea măsurilor privind Republica Serbia în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauzele ECS-3/08 și ECS-9/13

(a) Impunerea de măsuri Republicii Serbia în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-3/08

La 14 octombrie 2016, Consiliul ministerial a adoptat Decizia 2016/02/MC-EnC în cauza ECS-03/08 de stabilire a unei încălcări a legislației comunitare în domeniul energiei, declarând că Republica Serbia nu a respectat articolul 6 din Regulamentul 1228/2003 prin neutilizarea veniturilor obținute din alocarea capacității de interconectare pentru interconexiunile cu Albania, Republica Macedonia de Nord și Muntenegru pentru unul sau mai multe dintre scopurile menționate la articolul 6 alineatul (6) din regulament.

Republica Serbia a fost obligată să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a remedia încălcările identificate și pentru a asigura respectarea legislației Comunității Energiei până în decembrie 2016 și să raporteze periodic SCE și Grupului permanent la nivel înalt.

Întrucât Republica Serbia nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2016/02/MC-EnC, la 12 septembrie 2018, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată, deschizând cauza ECS-3/08 S în temeiul articolului 92 din tratat.

Prin Decizia sa 2018/12/MC-EnC din 29 noiembrie 2018, Consiliul ministerial a constatat o încălcare gravă și persistentă a legislației Comunității Energiei, declarând că, dacă Republica Serbia nu rectifică încălcările constatăte în Decizia 2016/02/MC-EnC a Consiliului ministerial în șase luni de la prezenta decizie, faptul că Serbia nu implementează Decizia 2016/02/MC-EnC va fi considerată o încălcare gravă și persistentă în sensul articolului 92 alineatul (1) din tratat, dar a amânat adoptarea de măsuri în temeiul articolului 92 din tratat pentru 2019. În același timp, Consiliul ministerial a decis că Republica Serbia trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a remedia încălcările identificate în Decizia 2016/02/MC-EnC a Consiliului ministerial în cooperare cu Secretariatul și să raporteze Consiliului ministerial în 2019 cu privire la măsurile de punere în aplicare adoptate. În plus, SCE a fost invitat să solicite măsuri în temeiul articolului 92 din tratat în 2019, dacă Republica Serbia

nu reușește să pună în aplicare Decizia 2016/02/MC-EnC a Consiliului ministerial până la 1 iulie 2019.

Republica Serbia nu a rectificat încălcările identificate în Decizia 2016/02/MC-EnC a Consiliului ministerial în termen de șase luni de la adoptarea Deciziei 2018/12/MC-EnC.

Întrucât Republica Serbia nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcarea constatată în Decizia 2018/12/MC-EnC și situația în ceea ce privește respectarea de către Republica Serbia a obligației de a utiliza veniturile rezultate din alocarea capacității de interconectare pe conductele de interconectare cu Albania, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei și Muntenegru pentru unul sau mai multe dintre scopurile specificate la articolul 6 alineatul (6) din Regulamentul 1228/2003 constituie în continuare o încălcare a acquis-ului Comunității Energiei, SCE a transmis Consiliului ministerial, la 8 octombrie 2019, o cerere de măsuri în temeiul articolului 92 din tratat. În cererea sa motivată, SCE a solicitat Consiliului ministerial să declare că:

- Republica Serbia continuă să își încalce grav și în mod persistent obligațiile în sensul articolului 92 alineatul (1) din tratat, astfel cum a fost instituit de Consiliul ministerial, prin faptul că nu pune în aplicare deciziile Consiliului ministerial
 - 2016/02/MC-EnC în cauza ECS-3/08 din 14 octombrie 2016 și 2018/12/MC-EnC din 29 noiembrie 2018 în cauza ECS-3/08 S,
 - 2014/03/MC-EnC din 23 septembrie 2014 în cauza ECS-9/13 și 2016/17/MC-EnC din 14 octombrie 2016 în cauza ECS-9/13 S

și nu rectifică încălcările constatate în acestea.

- Dreptul Republicii Serbia de a participa la voturile pentru măsurile și actele procedurale adoptate în temeiul titlului V capitolul VI din tratat, precum și dreptul de a participa la vot pentru deciziile prevăzute la articolul 91 din tratat, se suspendă.
- Secretariatului i s-a solicitat să suspende aplicarea normelor sale de rambursare către reprezentanții Republicii Serbia pentru toate reuniunile organizate de Comunitatea Energiei.
- Uniunea Europeană este de asemenea invitată, în conformitate cu articolul 6 din tratat, să ia măsurile necesare pentru suspendarea asistenței financiare acordate Serbiei în sectoarele acoperite de TCE.
- Efectele măsurilor adoptate prin prezenta decizie sunt limitate timp de un an de la adoptarea lor în cadrul reuniunii Consiliului ministerial din a doua jumătate a anului 2019. Pe baza unui raport elaborat de către Secretariat, Consiliul ministerial va examina eficacitatea și necesitatea menținerii acestor măsuri în cadrul următoarei sale reuniuni din 2020.
- Republica Serbia trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a remedia încălcările identificate în Deciziile 2016/02/MC-EnC și 2018/12/MC-EnC ale Consiliului ministerial în cauzele ECS-3/08 și ECS-3/08 S, 2014/03/MC-EnC și 2016/17/MC-EnC în cauzele ECS-9/13 și ECS-9/13 S în cooperare cu secretariatul și să raporteze Consiliului ministerial în 2020 cu privire la măsurile de punere în aplicare adoptate.

- Secretariatul este invitat să monitorizeze conformitatea măsurilor adoptate de Serbia cu acquis-ul comunitar.

Așadar, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei trebuie să fie aprobarea proiectului de decizie.

- (ii) Extinderea măsurilor impuse Republicii Serbia în temeiul articolului 92 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei în cauza ECS-9/13

La 29 noiembrie 2018, Consiliul ministerial a convenit să prelungească cu șase luni termenul până la care Republica Serbia trebuia să rectifice încălcările identificate în Deciziile 2014/03/MC-EnC și 2016/17/MC-EnC ale Consiliului ministerial în cauza ECS-9/13 (legate de nerespectarea de către Republica Serbia a separării operatorilor de sisteme de transport de gaze naturale) și, prin urmare, să remedieze încălcările grave și persistente identificate în aceste decizii.

Întrucât Republica Serbia nu a luat nicio măsură pentru a remedia încălcările constatate în Deciziile 2014/03/MC-EnC și 2016/17/MC-EnC, la 8 octombrie 2019, SCE a transmis Consiliului ministerial o cerere motivată în temeiul articolului 92 din tratat. În cererea sa motivată, SCE a solicitat Consiliului ministerial să declare că:

- Dreptul Republicii Serbia de a participa la voturile pentru măsurile și actele procedurale adoptate în temeiul titlului V capitolul VI din tratat, precum și dreptul de a participa la vot pentru deciziile prevăzute la articolul 91 din tratat, se suspendă.
- Secretariatului i s-a solicitat să suspende aplicarea normelor sale de rambursare către reprezentanții Republicii Serbia pentru toate reuniunile organizate de Comunitatea Energiei.
- Uniunea Europeană este de asemenea invitată, în conformitate cu articolul 6 din tratat, să ia măsurile necesare pentru suspendarea asistenței financiare acordate Serbiei în sectoarele acoperite de TCE.
- Efectul măsurilor adoptate prin prezenta decizie este limitat la un an de la adoptarea acesteia.

Având în vedere persistența și importanța încălcărilor identificate, măsurile propuse sunt adecvate și proporționale. Așadar, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei trebuie să fie aprobarea proiectului de decizie.

3.2. Actele PHLG avute în vedere

Un element menționat mai sus (la secțiunea 2.3) impune adoptarea unei decizii de către PHLG, în care poziția Uniunii Europene va fi exprimată de reprezentantul Comisiei Europene.

În 2011, a fost adoptat de către Comunitatea Energiei cel de-al treilea pachet privind energia al UE și a fost stabilită o procedură simplificată pentru adoptarea codurilor de rețea (NC) și orientărilor (GL) ale UE¹⁰.

NC și GL sunt un set de norme tehnice al căror scop este de a armoniza și a îmbunătăți gestionarea fluxurilor energetice transfrontaliere. O serie de NC și GL ale UE au fost deja adoptate de Comunitatea Energiei, inclusiv GL pentru gaze privind procedurile de

¹⁰ Actul procedural 01/2012/PHLG-EnC.

management al congestiilor¹¹, NC pentru gaze privind interoperabilitatea și regulile pentru schimbul de date¹², NC pentru energia electrică privind racordarea la rețea a instalațiilor de generare¹³, NC pentru energia electrică privind racordarea consumatorilor¹⁴ și NC pentru energia electrică privind racordarea la rețea a sistemelor HVDC și a modulelor de parc energetic racordate la curent continuu¹⁵.

În 2018, PHLG a adoptat codurile de rețea privind mecanismele de alocare a capacității în sistemele de transport al gazelor¹⁶ și privind structurile tarifare armonizate pentru transportul gazelor¹⁷.

Prezenta decizie a PHLG abordează codurile de rețea cuprinse în Regulamentul (UE) 312/2014¹⁸.

Regulamentul (UE) 312/2014 al Comisiei de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz urmărește să stabilească norme de echilibrare a gazelor naturale, inclusiv norme de rețea privind procedurile de nominalizare, taxele de dezechilibru, procesele de decontare asociate tarifului de dezechilibru zilnic și echilibrarea operațională între rețelele operatorilor sistemului de transport.

În aprilie 2019, grupul de lucru ad-hoc pentru Comunitatea Energiei, care a evaluat posibila adoptare a NC privind echilibrarea gazului, a convenit asupra unei versiuni adaptate a NC privind „echilibrarea rețelelor de transport de gaze”.

Pe această bază, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul PHLG trebuie să fie aprobarea proiectului de decizie a Grupului permanent la nivel înalt pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 312/2014 în Comunitatea Energiei.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”¹⁹.

¹¹ Decizia 2018/01/PHLG-EnC.

¹² Decizia 2018/02/PHLG-EnC.

¹³ Decizia 2018/03/PHLG-EnC.

¹⁴ Decizia 2018/05/PHLG-EnC.

¹⁵ Decizia 2018/04/PHLG-EnC.

¹⁶ Decizia 2018/06/PHLG-EnC.

¹⁷ Decizia 2018/07/PHLG-EnC.

¹⁸ Regulamentul (UE) nr. 312/2014 al Comisiei din 26 martie 2014 de stabilire a unui cod de rețea privind echilibrarea rețelelor de transport de gaz (JO L 91, 27.3.2014, p. 15-35).

¹⁹ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Consiliul ministerial și PHLG sunt organisme instituite printr-un acord, și anume Tratatul de instituire a Comunității Energiei.

Actele pe care Consiliul ministerial și PHLG sunt invitate să le adopte sunt acte cu efecte juridice. Actul avut în vedere va fi obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 76 din Tratatul de instituire a Comunității Energiei, conform căruia o decizie este obligatorie din punct de vedere juridic pentru cei cărora li se adresează.

Actele avute în vedere nu completează și nici nu modifică cadrul instituțional al acordului.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la energie.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 194 din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 194 coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în Consiliul ministerial al Comunității Energiei și în Grupul permanent la nivel înalt al Comunității Energiei (Chișinău, 12 și 13 decembrie 2019)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Tratatul de instituire a Comunității Energiei a fost încheiat de către Uniune prin Decizia 2006/500/CE a Consiliului din 29 mai 2006²⁰ și a intrat în vigoare la 1 iulie 2006.
- (2) În conformitate cu articolele 47 și 76 din Tratat, Consiliul ministerial poate adopta măsuri sub forma unei decizii sau a unei recomandări.
- (3) Cu ocazia celei de-a 17-a sesiuni a sa din 13 decembrie 2019, Consiliul ministerial urmează să adopte o serie de acte enumerate în anexa 1 la prezenta decizie.
- (4) Cu ocazia celei de-a 55-a ședințe din 12 decembrie 2019, Grupul permanent la nivel înalt urmează să adopte un act menționat în anexa 2 la prezenta decizie.
- (5) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Consiliului ministerial și al Grupului permanent la nivel înalt, deoarece actele avute în vedere vor avea efecte juridice pentru Uniune.
- (6) Scopul actelor avute în vedere este de a facilita realizarea obiectivelor Tratatului și funcționarea Secretariatului de la Viena al Comunității Energiei, care, printre altele, oferă sprijin administrativ Consiliului ministerial,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii la cea de a 17-a reuniune a Consiliului ministerial care va avea loc la Chișinău la 13 decembrie 2019 cu privire la aspecte care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 218 alineatul (9) din TFUE este stabilită în anexa 1 la prezenta decizie.

²⁰ JO L 198, 20.7.2006, p. 15.

Articolul 2

Poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii la cea de a 55-a reuniune a Consiliului ministerial care va avea loc la Chișinău la 12 decembrie 2019 cu privire la aspecte care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 218 alineatul (9) din TFUE este stabilită în anexa 2 la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*